

ናይ ዓርቢ ስቅለት አስተንትኖ

“ሕያዋይ ሰብ፡ ካብእቲ ሠናይ መዝገብ ልቡ፤ ሠናይ ነገር የውፅእ፡ እቲ ክፉእ ሰብ ካብእቲ ክፉእ መዝገብ ልቡ፡ ክፍእ ነገር የውጽእ።” ማቴ፡12፡35

እዛ ጠቅሲ ካብ ወንጌል ማቴዎስ ንነፍሲ ወከፍና ብሠናይ ተግባራት ዝመልኦ ልቢ ክህልወና ትዕድመና ኣላ። ግና ክንፈልጦ ዘሎና፡ ልብና ነዚ ሠናይ ነገር ክምዝግቦ ብዙሕ ጸዕርን ብርታዔን ዝሓትት ኢዩ። ንኣብነት መን ኣሎ ካብና ኣብ ኅልናኡ ጽቡቕ ክገብር ዝደፋፍኣካ ኃይሊ ከምዘሎና ዘየስተውዕል። ነዚ ኣስተውዒልካ ኣብ ግብሪ ኪተውዕሎ ክትፍትን ከሎኻ፡ ካብ ተፈላለዩ ወገን ጸገም ክጓንፈካ ከሎ፡ ብዙሕ ጊዜ ዘተሓሳስበና ጉዳይ ከምኻኑ ዝተረጋገጸ እዩ። እሞ ከም ሰብ መጠን፡ እግዚአብሔር ብዝዓደለና ቅንዕቲ ኅልና ተበጊስና፡ ንሓደ ሰብ ሠናይ ነገራት ገርካሉ ኪተብቅዕ፤ ማለት ኣብ ዝተፈላለዩ ኣጋጣሚታት ኣብ ተጸገመሉ እዋን ሓገዝ ገርካሉ፡ ሕይወትካን ገንዘብካን ምክርኻን ከይተረፈ ኣወፊኻሉ፤ ካብ ሕማቕ ሕይወት ተመለስ ክትብሎ ከሎኻ ዘይቅበለካን ዘይቅይርን እንታይ ትብሎ። ነቲ ንስኻ ሠናይ ዝገበርካሉ ተመሊሱ ብሕማቕ ኪትርጉሞን ኪርድኦን ከሎ እንታይ ምበልካዮ።

ኣብዚ ድንታት ምስተረኽብና እቲ ኣብ ልብና ንጽቡቕ ዝሓስብ ዝነበረ ድፍኢት፡ ንሠናይ ንምትግባር ተሪፉሱ፡ ኣብ ምትራር ልብን ክፍኣትን ይዝንብል። ኣብ ቂምታን ጽልእን ከይተረድኣና ንኣቱ። እቲ ጽቡቕ ድልየትና ይደክምን ይጠፍእን። ንቡዙሕ ጊዜ ኣብዚ ከምዚ ድንታት ጠሓልና ምስ እንርከብ፡ ኣብ ሕልናና ስክፍታን ሕርኽርኽታን ይፈጥረልና። በዚ ኸኣ እናተሳቐና ክንነብር ንግደድ። ሕነ ኣብ ምፍዳይ ንቀዳደም። ቂምታ ኣብቲ ቦታ ቕኑዕ ሕልና ክትነግስ ትርከብ። እቲ መምህርና ዝኾነ ክርስቶስ “ምስ ጸረፍዎ መሊሱ ኣይጸረፈን፡ መከራ ምስኣጽገብዎ ነቲ ብቕንዕና ዚፈርድ ኣምላኽ ደኣ ነገሩ ኣጎለፉ ሃብ እምበር ኣየፈራርሀን” 1ጴጥሮስ፡2፡23 ኢሉ ዝመስከረልና፡ ኣብነቱ ክንክተል ኣሎና። ወዲ ሰብ ኣብዚ ዓይነት ድኽመት ምስ በጽሖ፡ ኣብቲ ብርቱዕ ጎድኑ ምእንቲ ክምለስ፤ ቦታ ቅንዕቲ ሕልና ንሕይወቱ ምእንቲ ኪመርሓ፡ ነቲ ድሉ ዝከኣሎ ኣምላኽ፡ ንሓደ ፍቁር ወዱ ዝሰደደለና ኪሕግዝና ብዝያዳ ክንቀርቦን ክንፈልጦን ይግብኣና። ምስኡ ብትሑት ልቢ ክንዋሳእ ክንክእል ኣሎና።

“አቴም ድንዝዛት ሰብ ገላትያ! መን ኢዩ እቲ ዝዓደመኩም፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ስቕል፡ ኣብ ቅድሚ ኣዕይንትኹም፣ ደ ብግሁድ ከም ሥእሊ ተሰጢሑ ኣይነበረን።” ገላ:3:1 ብምባል ጳውሎስ ንሰብ ገላትያ ንመስቀል ክርስቶስ ከስተውዕሉ ዝዓደሞም፤ ንሕና እውን ሎሚ ኣብዚ ዓዲሙና ዘሎ ኢየሱስ ክርስቶስ ስቕል ኢዩ። ስለዚ ልብና ከየደንዝዝና “ነኣምን ነኣምን ነኣምን፡ ሕማሞ ለዘኢያሓምም፡ ርግዘተ ገቦሁ ነኣምን፡ ወቅንዋተ እደዊሁ ነኣምን፡ ዬ.ዬ.ዬ. ነኣምን ሞቶ ወትንሣኤሁ።” እናበልና ብንቁሕ መንፈስን ጣዕሳ ዝመልኦ ልብን ተመሪሕና ክንጽሊ ይግባእ። እዚ ናይ ዓርቢ ስቅለት ጸሎትን ስግደትን ኣብ ሓደ ዓሚቕ ምሥጢር ዘለዎ ኣስተንትኖ ዝወሰደና ስለዝኾነ ክነስተውዕለሉ ይግባእ።

ኣብ ዓርቢ ስቅለት መዓልቲ ሓንቲ ዘይበደለ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ከም ሓደ ገፋዒ ተቆጽረ፤ ንሱ ንጉሥ ከሎ ከም ሓደ ሰራቂ ተቆጸሩ ምስ ሰረቑቲ ከም እተሰቑለ የተሓስበና። “መከራ ጸገብ፡ ግናኽ ርእሱ ኣዋሪዱ፡ ብትሕትና ተቐበሎ ፡ ኣፉውን ኣይከፈተን። ብግፍዒ ኂዞም ፈረድዎ፡ ናብቲ ዚቕተለሉ ቦታ ንቲቶም ወሰድዎ እሞ ቀተልዎ።...እከይ ዘይገብር፡ ሓሶት ከኣ ኣብ ኣፉ ዘይተረኸበ ኸነሱሱ፡ ምስ ኃጥኣን ከም ዚመውት ገበሩ፤” ኢሳ: 53:7-9 ጎ.ኢ.ክ. ብኃጢኣትና ምኽንያት እቶም ኃጢተኛታትን ሰረቑትን ኣብ ዝፍረዱሉ መጋባእያ ዓመጽቲ ቐረበ።

“ንሱ ነቲ ኣብ መንጎ ዝነበረ፡ ናይ ጽልኢ ከላሊ መንደቕ ብሥጋኡ ብምፍራስ ናቶም ክልተ ሓደ ዚገበረ፡ ሰላምና እዩ።” ኤፌ:2:14 “ክርስቶስ ኣብ መስቀል ተሰቑሉ ብሙማት ነቲ ጽልኢ ደምሰሶ፡ ንኸልቲኦም ሓደ ብምግባር ከኣ ብመስቀሉ ምስ ኣምላኽ ኣተዓረቕኞም። ” ኤፌ:2:16 ፍጻሜ ዓርቢ ስቅለት ኣብ ሞንጎ ፈጣሪን ፍጡሩን ተረኺቡ ዝነበረ ፈልልይ ንምዕራይን ሰላም ንምትካልን ንኃጢኣት ዓለም ንምስዓርን ዝተፈጸመ ከምዝኾነ እዛ መልኽቲ ጳውሎስ ክነስተውዕለሉ ትዕድመና ኣላ። ነዚ ክርስቶስ ዝሃበና ዕድል ምንግስተ ሰማይ ምውራሱ፡ ብሓጢኣት ምኽንያት ከይነጥፍኦ እሞ፡ ሞቱ ኣብ መስቀል ከንቱ ከይንገብርን ከይነዋርዶን ክንጥንቀቕ ኣሎና።

ሎሚ እውን ንሕና ንክርስቶስ ከምቲ ኣብ ጊዜ ስቕለቱ ዝረኸቦ ውርደት፡ ቦቲ ዕለት ዕለት እንፍጽሞ ኃጢኣትና ነሳቕዮ። ከም ንሓደ ሰብ ህያብ እትህቦ፤ ንመን ትደልዩ ንክርስቶስዶ ወይስ ንበርባን ዝብል ሕቶ ነቶም ንክርስቶስ ዘሳድድዎ ዝነበሩ ከም ዝቐረቡ፡ ሎሚ ንኣና ከምዚ ዝዓይነቱ ዝተፈላለዩ ሕቶታት ኣብ ሕይወትና መዓልቲ መዓልቲ ይቐርበልና ኣሎ። ብቃልና እንምልሶ መልስና ኹሉ ጊዜ ንክርስቶስ ንደሊ ዝብል መልሲ ይኸውን፤ ብግብርና ግና መብዛሕትኡ ጊዜ ንክርስቶስ ነጹግና፡ ነቲ ኣብ ቅኑዕ ኅልናና ዘሎ ጸቡቕ ድልየታት ገዲፍናን፡ ንሥጋና ዝብለና ብምስማዕን፤ ነቲ ሕማቕ መንገዲ ንመርጽ። በዚ ከየስተውዓልና ምስቶም ንክርስቶስ ዝስቀልዎን ዘዋረድዎን፤ እሞ እቲ ገፋዒ በርባን ክፍትሓሎም ዝሓተቱ ንካፈል። ብዝያዳ ንካፈሎ ከኣ ኃጢኣት ብምግባርና ጥራሕ ዘይኮነስ፤ ነቲ ዝተረኸበ ፍጻሜ ናይ ጥፍኣት መንገዲ ብምግባር፡ ምሕረት ካብ ኣምላኽ ከይሓተትናሉ ንነውሕ ጊዜ ንሕይወትና ማሪኽዎን ዝእዎን እንተ ሃለወን ኢዩ።

ንሕና ከም ተኸተልቲ ክርስቶስ መጠን፡ ኃጢኣት ናትና መፈለጥታ ክኸውን የብሉን። “ኣብ ቅድሚኡ ቕዱሳንን መንቅብ ዘይብሎምን ምእንቲ ኸንከውን ቅድሚ ምፍጣር ዓለም

ኃረየና። ስለ ዘፍቀረናን፣ ጽቡቕ ፍቃዱን መደቡን ስለ ዝነበረን ከአ ንርእሱ ውሉድ ክንኮኖ ብኢየሱስ ክርስቶስ ቀደም መደበና። እዚ ኸአ እቲ ቡቲ ዘፍቅሮ ወዱ ገይሩ ዝሃበና ክቡር ፀጋ ምእንቲ ኸምስገን ኢሉ እዩ። ብእኡ ማለት ብደሙ ድኅነት ኃጢአት አሎና።" ኤፌ. 1:4-7 ነቲ ኣብ ዓርቢ ስቅለት መዓልቲ ኣብ ልዕሊ ክርስቶስ ዝተፈጸመ መግረፍትን ምስላቕን ምፍሳስ ደምን መላሊስና እንተርኤናዮን እንተአስተንተናዮን ከአ፤ ንመንፈሳዊ ሕይወትና ብዝምልከት ኣብ እንታይ ድንታት ከምዘሎና ከብርሃልና ዝኸእል ዝበለጸ መንፈሳዊ መሳርሒ ኢዩ። ንስቅለቱ ብትሕትና ዝመልኦ ልቢ ምስ ነስተንትኖ ከአ፣ ኣብ ንስሓን ምሕረት ኣምላኽን ክንጉይይ ይሕግዘና።

ብኣንጻሩ ከአ እቲ ኣብ ዓርቢ ስቅለት ዝተፈጸመ ፍጻሜ ብትሕትና ዘየስተንትን ልቢ፣ ንኃጢአት ክነሸነፍ ኢሉ ክርስቶስ ዝሠርዓልና ምሥጢረ ንስሓ ኣብ ምዝውታር ድኹማት ንኸውን። ንክርስቶስ ንጉሥናን መድኃኒናን ኢልና እናኣወጅና፣ንንጉሥና ዝኾነ ክርስቶስ ኣኸለል ዓወት ክንደፍኣሉ ዝግብኣና፣ ምስቶም ወተሃደራት ሄሮድስ ኩይና ኣኸለል እሾኽ ንደፍኣሉ። ከምኡ ውን ምስቶም ሕዝቢ ኣብ ኢዮሩሳሌም ኪኣቱ ከሎ "ቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር" እናበሉ ዝተቐበልዎ፤ ጽንሕ ኢሎም ግና "ስቕሎ ስቕሎ" እናበሉ ዝሰዓብዎ ንሕወስ። በዚ ኸአ ኣብቲ ንሞት ዝተፈርደሉ ቦታ ዝበጽሖ ክርስቶስ፣ መስቀልና ተሰኪምና ክንክተሎ ዝግብኣና፣ ብኸፍኣት ኃጢአት ዝመልኦ ልቢ ብምሓዝና ነዋርዶ። መንበሩ ኣብ ብወርቂ ዝተለበጠ መንበር ክብሪ ክኸውን ዝግበኦ ዝነበረ፤ መንበሩ ኣብ ዕንጻይቲ መስቀል ዝኾነ ክርስቶስ፤ ብንስሓ ዝተዳለወ ልቢ ዘይኮነስ፣ ቂምን ጽልእን ዝወረሶ ልቢ ሒዝና ክንቅበሎ ከሎና፣ ኣብ መንበር ስቃይ ኮፍ ነብሎ አሎና።

"ከመይ ካብቲ ካብ ኣቦታትኩም ዝወረስኩምዎ ከንቱ ዝኾነ ሕይወት፣ ብኢድ እቲ ኣበርን ርኽሰትን ዘይብሉ ገንሽል፣ ማለት ብኸቡር ደም ክርስቶስ ኢኹም ዝደኃንኩም እምበር፣ ብጣፋኢ ነገር፣ ብብሩር ወይ ብወርቂ ኸም ዘይኮነ ትፈልጡ ኢኹም።" 1ጴጥ:1:18-19

ዝተፈተኹም ኣሕዋትን ኣሓትን ቅዱስ ጳጥሮስ ኣብዚ መልእኽቱ ልቢ ንነፍስ ወከፍና ናይ ሓጢአት ማሕደር ኮይና ከይንነብር ኢሉ፤ ጎ.ኢ.ክ. ንክቡር መስዋዕቲ ሕይወቱ ኣብ ዕጾ መስቀል ብምውፋይ ከምዘድኃነና የዘክረና አሎ። በዚ ኣጋጣሚ ናይ ዓርቢ ስቕለት ሥርዓት ኣብ ንፍጽመሉ እንጥቀመሎም ጸሎታትን ሰግደትን ንባባትን እውን፣ ጎ.ኢ.ክ. ብመስዋዕቲ ኣብ መስቀሉ ንወዲ ሰብ ምስ ኣምላኹ ዝራኸበሉ መንገዲ ድኅነት ዘኸፈተልና ምኃን፣ ጉዕዞ ቀራንዮ ጉዕዞ ቅዱስ ሕይወት ነፍስ ወከፍ ኣማኒ ምኃን የተሓሳስበና። ከምኡ ውን ጎ.ኢ.ክ. ብመስቀል ገይሩ እቲ ዝበለጸ ዕረፍቲ ኣብዚ ዓለም ዝህብ ሓቕኛ ኣምላኽ መን ምኃን፣ ንነፍስ ወከፍና ክንፈልጥ ዕድል ሂቡና።

ከምቲ ኣብ ጊዜ ሞቱ ጎ.ኢ.ክ. "እንሆ ኸአ መጋረጃ ቤት መቐደስ ካብ ላዕሊ ክሳብ ታሕቲ ኣብ ክልተ ተተርተሪ፣ ምድሪ ኣንቀጥቀጠት፣ ኣኻውሕ ድማ ተጨዳ።" ማቴ:27:51 ዝብለና፤ ጎ.ኢ.ክ. ብመስቀሉ ገይሩ ምሥጢር ናይ ሓቕኛ ኣምላኽ እንታይ ምኃን ከአ ከሠተልና። ነቲ ብተፈላለዩ መንገዲ ኣብ ታሪኽ ወዲ ሰብ ብዝተፈላለዩ እምነታት ንምሥጢር ኣምላኽ ክበጽሕዎ ዝፈተንዎ፤ እቲ ኣብ ጎልጎልታ ዝተተኸለ መስቀል ክርስቶስ ንምሥጢር ኣምላኽ ንምፍላጥን ንምስታፍን ኣብቅዔ። እዚ ንምስጢር ኣምላኽ

ዝገለጸ መስቀል ክርስቶስ ኸኣ፡ ኣብ ዓርቢ ስቅለት መዓልቲ ዝተተኸለ ስለዝኾነ፡ ንዓርቢ ስቅለት ብክሪ ንዝክሮን ነብዕሎን።

ዓርቢ ስቅለት መንገድን ኣፈደገን ናብ እግዚአብሔር እተእቱ ኰይና፡ ነታ ሞት ዘምአጽኤት ኣዳምን ሔዋንን ዝበልዑ ኣም ተከኣታ። ወዲ ሰብ ኣብ ምድረ-ገነት ክነብር ከሎ፡ ክንዲ ፈጣሪኡ ክኸውን፡ ዝበለጸ ሕይወት ክረክብ ኢሉ ካብታ ኣብ ማእከል ምድረ-ገነት ዝነበረት ዕፀ ሕይወት ብምብልዑን ንትእዛዝ እግዚአብሔር ብምፍራሱን ብኃጥኣቱ ካብ እግዚአብሔር ረሓቐ። እቲ ዝበለጸ ሕይወት ካብ እግዚአብሔር ዝርከብ ከምዝኾነ ብምዝንጋዕ ንባዕሉ ናይ ምንጨ ሕይወት ክኸውን ብምባል ናብ ዝገደደ ወደቐ። ኣምላኽ ርተዔኛ ኮይኑ ንወዲ ሰብ ቦቲ ቦደሉ ብሞት እንተቀጽጾን ካብ ምድረ-ገነት እኳ እንተሰጎጎን፤ ርኅሩኅ ኣቦ ስለዝኾነ ከኣ ንወዲሰብ ፍጹም ኣይጭከነሉን። ብምሕረቱ ክበጽሖ ዓቢይ ተስፋ ሃቦ። ብምሕረቱ ከምዝበጽሖ እቲ ኣብ ዓርቢ ስቅለት ዝተፈጸመ ምሥጢር ድኅነት ምስክር ኢዩ። ነዚ ተስፋ ንወዲሰብ ዚገቦ ከኣ ርኅሩኅ ኣቦ ስለዝኾነ ስለዘፍቐሮን ኢዩ። ነቲ ባዕሉ ዝፈጠሮ ወዲ ሰብ ስዘፍቀሮ እግዚአብሔር ንሓደ ወዱ ክሳብ ሞት ኣብጽሖ።

ኣብ ታሪኽ ድኅነትና እንተ ረኢና ኣምላኽ ንወድ ሰብ ብምሕረቱ ክረድኦ ምጅኑ ተስፋ ሂቢዎ ከሎ ወዲ ሰብ ካብ ፈጣሪ ክርሕቅን፡ ኣብ ዝተፈላለዩ ጣኦታት ክርእዩን ክሰምዑን ክዛረቡን ዘይክእሉ ከምልኽን ተረኽቦ። እግዚአብሔር ብብእዋኑ ነቢያት ኣብ ሕዝቡ ብምልኣኽ፡ ኣብ ጣኦት ምምላኽ ጊጉይ ምጅኑ ብምስትምሃር፡ ኣብ ዘለዓለማዊ ኣምላኽምን ፈጣሪኦምን ክምለሱ ኣማሕጸኖም። ንሕና'ውን ነቲ ክርስቶስ ምእንቲ ድኅነትና ዘወፈዮ መስዋዕቲ ብምዝንጋዕ ስለነሕዝኖ፡ "ኪርያላይሶን ኪርያላይሶን" እግዚአብሔር ክርስቶስ እናበልና ንሰግድ። ነቲ ኰሉ ዝፈጠረ ኣምላኽ መሓርን ሰማዕን ስዝኾነ ክምሕረና ብስግደት ተምበርኪኽና ንጽሊ። ግን ነዚ ኣብ ዓርቢ ስቅለት ንፍጽሞ ሰግደት ኣብ መስቀል ክርስቶስ፡ ንኣምላኽ ጥራሕ ክትሰግድ ኣሎካ ኢሉ እግዚአብሔር ትእዛዝ ሂቡ ኢሎም፡ ከም ኣምልኽ ጣኦት ዝቕጽርዎ ሰባት'ውን ኣለዉ። ነቲ ንምሥጢር ስቅለት ዝርድኦን ኣዕሚቁ ንዝፈልጦን ግን፡ ንሕና ነዚ ሓጺን እዚን ነዚ ዕንጨይቲን እዚን ኣይኮናን ንሰግድ ዘሎና፤ እንታይ ደኣ ንክርስቶስ ኢና ንሰግደሉን ነምልኽን ዘሎና። ክርስቶስ ብመስቀሉ ገይሩ ከምዘደኃና ኸኣ ንምስክር ኣሎና።

ስግደትናን ጸሎትን ክንፍጽም ከሎና ነቲ እግዚአብሔር ኰሉ ጊዜ ካባና ዝጽበዮ ብተግባርና ንእምነትና ክንምስክር የበራትዓና፤ ኰሉ ጊዜ ኸኣ ነዚ መስቀል ርኢና ኣስተንቲና ጽቡቕ መንፈሳዊ ፍረ ክንህብ የኸእለና። ናይ ጎ.ኢ.ክ. ስቅያትን መግረፍትን ሞትን ኃጢአት ክሳብ ክንደይ ክፉእ ምጅኑ ብተግባር ክንርእዩን ክንዕዘቦን ይዕድመና። ምኽንያቱ ወዲ ሰብ ኃጢአት እንተዘይገብር ነይሩ ጎ.ኢ.ክ. እዚ ኸሉ ስቓይ ኣይምረኽቦን። ሕጂ ንሕና ኣብ ዓርቢ ስቅለት ተኣኪብና "ኣርዑተ መስቀሉ ጸረ፡ ኣርዑተ መስቀሉ ጸረ፡ ይስቅልዎ ሓረ ዩ፡ ዩ፡ ዩ፡ ከመ ኪያነ ይቤዙ እግዚእ ኮነ ገብረ" እናበልና ክንጽሊ ከሎና፡ ክርስቶስ ነቲ ዝበርትዔ መስቀል ጸይሩለይ ስለዝኾነ፤ ኣነ ብወገነይ መስቀለይ ክስከም ኢየ እናበልና ክንምስ ይዕድመና።

“ቃል መስቀል ንዝጠፍኡ ዕሽነት ኢዩ፡ ንኣና ንድግን ግና ኃይሊ ኣምላኽ ኢዩ።” 1ቆሮ፡1፡
18 ኣብዝነበረ ተመሥራቶም ኣበው “መስቀል ተስፋና፡ መስቀል ጸግዕና፡ መስቀል ኃይልና
ኢዩ” እናበሉ ዝመስከሩ። ንሕና’ውን ኣብዚ ዓለም ክነብር ከሎና ብዝያዳ ኣብ ሓጢአት
ምስወደቅና፡ ኣብ ሕማቕ ሕይወት ኢና ንነብር ዘሎና ኢልና ተስፋ ከይንቆርጽ ኢሎ፡
ጎ.አ.ክ. ንነፍሰ ወክፍና ኣብ መስቀል ምእንቲ ክንጽጋዕ ኢሎ፡ ተስፋ ሓይሊ ዝህብ
መስቀሉ ኣብ ሞንጎና ሓደገልና። ብግብሪ ከኣ ኣብ መስቀል ኮይኑ ነቶም ዝበደሉና ይቅረ
ክንብል ከምዘሎና መሃረና። እዚ ኣብ መስቀል ዝተፈጸመ ዓቢይ ተኣምራት ነፍሰ ወክፍና
ንዝበደለና ሰብ ብልብና ይቕረ ክንብል ምስተረኽብና ከምብሓዲሽ ተኣምራት ይፍጸም።
መስቀል ክርስቶስ ኣብ ውሽጢ ልብና ቦታ ምስ ሃብናዮ ቂምታን ጽልእን ካልኣት ኩሎም
መሠረት ሓጢአት ዝኾኑ ምኽንያታት ካብ ልብና ብንስሓ ከምዝርሕቁ ይገብረልና። ነቲ
ቅኑዕ ኅልናና ብደሙ ብምሕጻብ ናብቲ ንቡር ቦትኡ ይመልሶ። ኣብ ሠናይ ተግባራት
ክንዋፈር ይሕግዘና፡ ንልብና ብሠናይ መዝገብ ክንመልኦ የክእለና። ብመስቀል ክርስቶስ
ከኣ እቲ ብርቱዕን ከቢድን መሪርን ዝመስል ዝነበረ ሕይወት ክርስትና ቀሊልን ጡዑምን
ኮይኑ ንረኽቦ።

ብሰላም ናብ ብርሃን ትንሣኤ የብጽሓና።

አባ ገብርኤል ወልዳይ